

Publicerad 2011-10-10 13:25 av Sommarnattsljus

aldrig ensam i öde land

Jag har gått över ensamma broar
och suttit på öde skär
Men hur ensamt det än var i natten
fanns det alltid en annan där

Fast jag kände ditt namn ifrån djupet
av mitt inre från gången tid
har jag rusat i världsvida salar
där jag fäktat och kämpat i strid

Du har gett mig så många gåvor
att använda efter behag
Fast jag fuskade, smet och valde bort
fanns du ändå kvar varje dag

Och så står jag nu här nära slutet
jag har kommit till grinden fram
allt är tydligt och klart
det är helt uppenbart.

Aldrig ensam i kargt öde land

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sommarnattsljus med Poeter.se id #30719 innehar upphovsrätten